

komme med Forslag her i Tinget, men kun afgav en Beretning. Til dette Udvalg blev dette store Spørgsmaal henvist, og Udvalget fik stillet til sin Raadighed Udvalg af Straffeprotokoller rundt om fra forskellige Børnehjem og Opdragelsesanstalter, samtidig med at der blev tilstillet Udvalget Oplysninger om alle de Forhold, som vedrøre vore Børnehjem. Jeg antager, at der vil blive givet dette Udvalg, dette eller et lignende Udvalg, Anledning til hurtigst mulig at komme til at beskæftige sig med det Materiale, som foreligger fra den Tid. Thi de Oplysninger, som dels der fremkom og dels ere fremkomne paa anden Maade, de vise jo, at det ikke er et enkelt Sted, det er galt, men at det er mange Steder. De vise, at der er gaaet Svindel i Børnehjemssagen. Skønt vi se mange udmærkede og gode Kræfter indenfor vore Børnehjem, har der virkelig været Plads for Svindel. Nu forstaar man det bedre, at der er gaaet Svindel i denne Virksomhed, efter at det har vist sig, at Justitsministeren, som var den overordnede, under hvem alle disse Organer og navnlig Statsopdragelsesanstalterne sortere, den Mand, der var disse Personers overordnede, var en Storförbryder. Nu forstaar man, at han kunde se igennem Fingre med de forskellige daarlige Personer, som havde tiltaget sig Magten paa det Omraade.

Der er om en af disse Personer, som jeg har sigtet til, fremkommet Oplysninger, som stille vedkommende i et saadant Lys, at det er uforstaaeligt, at man fra Regeringens, fra Justitsministeriets Side ikke for længe siden har indledet en kriminel Undersøgelse. Jeg sigter til Fru Sira Lind, som gennem en Række Aar har haft Andel i Ledelsen af forskellige Optagelseshjem her i Byen, hvis Navn findes paa dette Finanslovsforslag, og hvis Navn har figureret paa Finanslovene i de tidligere Aar. Der staar paa det foreliggende Finanslovsforslag opført 3,000 Kr. til det af Fru Sira Lind ledede Optagelseshjem paa Vodroffvej. Fru Lind er nu fratraadt, og hun er fratraadt, fordi de Klager, som jeg i Fjor fremførte her i Tinget mod denne Person, viste sig at være begrundede. Værgeraadet ude paa Frederiksberg lod foretage en Undersøgelse, og det viste sig da, at naar der kom Eftersyn for at se, hvorledes Forholdene vare, havde hun for at skjule, at der var mange flere Børn, end der skulde være, for at skjule, at der var overfyldt, ladet nogle af Børnene gaa ned i Vaske-

kældereren, og der havde de maattet staa indespærrede, indtil Eftersynet var gaaet. Det har vist sig ved den foretagne Undersøgelse, at der var den højeste Grad af Urenlighed, og at Børnene ofte vare Genstand for en meningsløs haard Behandling, en Behandling, der i hvert Tilfælde var fuldstændig i Strid med alle pædagogiske Regler. Men det var ikke det værste. Det værste var, at der kunde rettes den Klage mod vedkommende Kvinde, at hun til Overværgeraadet havde indsendt Regninger paa Tøj, som skulde være leveret til Børnene, men som det viser sig, at Børnene ikke have modtaget. Jeg har set i et Blad — saa vidt jeg vidste den Gang, var det en Mandsperson ved Navn Asger Karstensen, der havde skrevet den paagældende Artikel —, at han havde henvendt sig til Overværgeraadets Formand, Overinspektør Brun, og spurgt, hvorledes det egentlig forholdt sig med Fru Sira Lind, om det var rigtigt, hvad Sabroe sagde, at hun skulde have indleveret falske Regninger til Overværgeraadet, og dertil havde Overinspektøren, maaske den fungerende Overinspektør Olrik, svaret: Ja, der har været noget, men det var ikke videre, det betød ikke noget. Man nægtede ikke, at hun havde indleveret falske Regninger. Det vilde Overinspektøren dog ikke. Men det betød ikke noget. Jeg synes, det er mærkeligt, at en Embedsmand kan sige saadant noget. Der er i mangfoldige Tilfælde Tale om Børn, som fjernes fra Hjemmet, kun fordi de have gjort sig skyldige i Rapserier — til Tider ret uskyldige Rapserier. Der er Tale om Børn, som have lavet nogle Historier, der ikke betyde ret meget. Man berøver dem deres Frihed for mange Aar og anbringer dem paa Børnehjem eller Opdragelsesanstalter. Og den Kvinde, som skal anbringe dem omkring paa Opdragelsesanstalterne, indsender til Overværgeraadet Regninger paa Tøj, paa Klæder, paa Ting, som disse Børn ikke have faaet. Hun meler sin egen Kage paa det offentliges Bekostning. Men det regner man ikke med. Man skrider ikke ind. Man straffer ikke. Men Børnene straffer man. Hvad er det dog for en Meningsløshed i Administrationen?

Man vil erindre, at under „Hebron“-sagen oplystes det, at en Assistent, som transporterede Pigebørn her fra København til Børnehjem og Opdragelsesanstalter, havde været sjofel overfor disse Pigebørn. Han havde overført 13—14 Aars Piger tilladt sig ganske uanstændige Ting. Der blev ikke skredet ind mod vedkommende Assi-